

Ania Wiktorowicz, Kawowa piosenka

Bez pośpiechu i banalnie przemijały dni
aż któregoś popołudnia siadłeś obok ty
w zamyśleniu piłeś kawę, wolno płynął czas,
wtem ujrzałam mimowolnie oczu twoich blask
Namieszaleś w moim życiu tak, jak mało kto
ale przecież szczerze mówiąc właśnie o to szło
Kawa pita obok ciebie ma cudowny smak
w żadnym innym miejscu świata nie smakuje tak
filizanka w twoich dłoniach kluczem jest do drzwi
za którymi rozmawiamy tylko ja i ty
Namieszaleś w moim życiu...
Kiedy budzę się, by zacząć swój kolejny dzień
wszelkie smutki i zgryzoty odpływają w cień,
jesteś obok, więc już kawy pić nie będziesz sam
namieszaleś no i teraz piękniej w życiu mam!
Namieszaleś w moim życiu...